

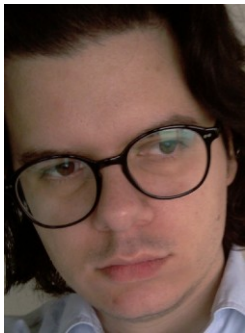
Јер у људскоме роду што год га на земљи имаде

свугде се цене и часте певачи, јер Муза их учи

певати песме, а племе певача омиле њојзи.

Хомер, *Одисеја*, VIII, 479-481, препев Милош Н. Ђурић

Шта ће нам Хомер у животу?!

У фебруару ове године у енглеској и светској јавности одјекнула је вест да је управа Факултета класичних студија Универзитета у Оксфорду предложила да се Хомерова *Илијада*

и Вергилијева

Енеида

[избаце из обавезне литературе основног силабуса студија](#)

, како би се студије „модернизовале“, и како би се студије учиниле привлачнијим за девојке и студенте који се не фокусирају на студије грчког и латинског језика.

Застанемо на тренутак, и замислимо се над апсурдношћу ове иницијативе. Није реч о избацивању Хомера из средњошколског програма, није реч чак ни о избацивању Хомера са студија класичне књижевности, већ из програма

класичних студија

, које су по дефиницији посвећене изучавању античке и хуманистичке културе засноване на списима на грчком и латинском језику, и то у име

модернизације

ни мање ни више, него најстаријег образовног програма у историји човечанства. Не само да се Хомер изучава откако човечанство поседује појам „школе“ (појам, баш као и институција, долази нам управо из класичног периода Старе Грчке), не само да су

Илијада

и

Пише: Никола Танасић
субота, 23 мај 2020 15:39

Одисеја

најстарија сачувана дела европске књижевности – Хомерови спегови сматрани су за незаобилазни део општег образовања у практично

свим епохама

историје Европе и западне цивилизације, и инспирисали небројена класична ремек-дела у практично свим видовима уметности, било да је реч о ликовним уметностима, књижевност и поезији, или музици, филму, и стрипу.

Наравно, у енглеској, британској, као и светској јавности, ова вест је изазвала рефлексне широкопојасне реакције усмерене против савремене политичке коректности, идеолошког ретуширања класичне уметности и образовања (са акцентом на [прогону](#) „привилегованих белих мушкараца“ из силабуса

хуманистичких наука широм глобалног Запада), и поименце против тзв. „културе освешћености“ (

woke

Пише: Никола Танасић
субота, 23 мај 2020 15:39

culture

) као антитрадиционалног елитизма нашег доба. Широка полемика која је уследила недвосмислено је отворила питање шта ће савременој (западној) цивилизацији уопште Хомер, и да ли епска поезија из IX века п.н.е. уопште има ишта да понуди савременом човеку. У широј јавности је битка око Хомера постала само још један мали прокси културни рат између глобалиста, оличених у савременој „деколонизованој, расно и родно инклузивној“ академској заједници и конзервативаца, оличених у британском премијеру Борису Џонсону чији се снимак из 2013. године на коме страствено (и са ужасним енглеским акцентом)

[рецитује](#)

[Илијаду](#)

[на старогрчком](#)

некако баш у то време појавио на друштвеним мрежама. Хомер је тако остао колатерална штета у титаномахији двају модерних идеологија, које – за разлику од британског премијера – и није претерано брига за слепог грчког рапсода.

Када су се, међутим, у одбрану ове, несумњиво скандалозне иницијативе, укључили *сами класичари*

, људи који су свој живот посветили изучавању античке хеленске и латинске културе и језика, ствар је попримила нарочито бизаран том. Сјајан пример овога је

[текст објављен на, иначе одличном, класичарском блогу](#)

[Sententiae](#)

[Antiquae](#)

, чији аутор, кријући се иза низа ефектно пласираних цитата из Хомера и о Хомеру, поручује да

Илијада

и

Одисеја

у себи садрже „неке стварно гадне ствари“, као што су „глорификовање насиља“, „перпетуирање мизогиније“, и „ужасне лекције о животу и смрти“. У завршници овог скандалозног текста, који се најпрецизније може назвати денунцијацијом Хомера, аутор јадикује како је „наша историја Средоземља фигуративно и дословно избељена у служби колонијалног, националистичког, и расистичког дискурса“, и позива да се „критичким мишљењем поново урама прошлост како би се могла поново задобити“. Ово „прерамљивање“, очигледно, подразумева што мање излагање нежних душа западних универзитетских студената „насилном и мизогином (белом) песнику“ и колонијално-националистичко-расистичком дискурсу о „аутентичности и културној хегемонији“ хеленске културе. Још једном, нема никакве сумње да је аутор врсан познавалац античке књижевности и културне заоставштине, али идеолошка, „освешћена“ перспектива из које им приступа поприма до те мере смешне размере, да у једном тренутку говори о „христијанизацији“ рецепције Хомера, и злоупотреби песника да се, ни мање ни више, него „промовише вера у Бога“.

Хомерови епови у расцепу између „октроисане“ и живе културе или шта ће нам Хомер у животу?!

Пише: Никола Танасић
субота, 23 мај 2020 15:39

Хомерови епови у расцепу између „октроисане“ и живе културе или шта ће нам Хомер у животу?!

Пише: Никола Танасић
субота, 23 мај 2020 15:39

© 2020 Nikola Tanasić. All rights reserved. This content is protected by copyright law.

Хомерови епови у расцепу између „октроисане“ и живе културе или шта ће нам Хомер у животу?!

Пише: Никола Танасић
субота, 23 мај 2020 15:39

Датум објављивања: 23. мај 2020. 15:39. Аутор: Никола Танасић. Категорија: Есеји. Број погледа: 1234. Број коментара: 56. URL: https://www.example.com/author/nikola-tanasic/epic-poetry-culture/

Хомерови епови у расцепу између „октроисане“ и живе културе или шта ће нам Хомер у животу?!

Пише: Никола Танасић
субота, 23 мај 2020 15:39

Хомерови епови у расцепу између „октроисане“ и живе културе или шта ће нам Хомер у животу?!

Пише: Никола Танасић
субота, 23 мај 2020 15:39

